

[Poul Møller.]

grundelsen er, at man virkelig har fået nogle indrømmelser i EFTA for vore landbrugsvarer, f. eks. om det er, fordi det felttog, som den højtærede udenrigsminister har ført an i for at få landbrugsvarerne bedre placeret i EFTA, har fået et resultat. Så kunne der måske være nogen ræson, så kunne vi måske begynde at spekulere på ideen i det. Men foreligger der en sådan indrømmelse, eller har den højtærede udenrigsminister en til vished grænsende sandsynlighed for, mulighed for at få hele dette forhold forbedret og få vor landbrugseksport til EFTA-landene forbedret, imod at vi foretager disse handelskrigsforanstaltninger over for fællesmarkedet? Eller er det således, at den højtærede udenrigsminister forestiller sig, at han med denne toldforhøjelse i lommen, når han næste gang drager til Bruxelles, kan få en bedre stilling for de danske landbrugsvarer over for fællesmarkedet? Mener han, at denne toldforhøjelse gør det muligt f. eks. at appellere stærkere til Vesttyskland om at hjælpe os med havartiost eller andre ting, som vi kunne ønske støtte til fra Vesttyskland?

Han kan selvfølgelig sige: ved at forhøje tolden har jeg mulighed for at tilbyde en nedsættelse, og det er muligt, at det er det, han vil; men så lad os få besked om, hvorvidt han vil bruge dette som en handelspolitisk klemme på fællesmarkedets landene til under kommende forhandlinger at opnå indrømmelser for landbrugsvarer. Men så er der bare én ting, den høje regering ikke må; så må den ikke regne med det beløb hele året. Man kan ikke både regne med det som finansiel dækning og regne med at skulle forhandle det væk igen i maj måned.

Jeg vil gerne have dette problem belyst her i det høje ting: om det er handelspolitik, eller det er finanspolitik, der er tale om. Jeg har set, at det ærede medlem hr. Baunsgaard også har været inde på disse tanker i Politiken, hvor det ærede medlem gør sig til talsmand for, at det ikke som finanspolitisk foranstaltning kan have nogen som helst anvendelsesmulighed, men at det kun kan forsvares som en handelspolitisk foranstaltning. Det ærede medlem slutter sit indlæg den 27. april — jeg beder igen om tilladelse til at citere — :

„Her drejer det sig om handelspolitik, og regeringens handelspolitiske motiver har vi intet hørt om. Det er imidlertid dem, der er afgørende for, om regeringen bør have toldforhøjelsen eller ikke.“

Det er altså ikke finanspolitik, det er ikke de 1.200 mill. kr., det ærede medlem hr. Baunsgaard går i byen efter, hvis han stemmer for dette, det er handelspolitik, hvor man med toldforhøjelser, jeg vil ikke sige på klassisk radikal vis, men hvor man med toldforhøjelser vil prøve at sikre sig nogle indrømmelser hos andre. Og her vil jeg altså spørge den højtærede udenrigsminister, om dette er handelspolitik, om tanken er at opnå den slags indrømmelser, som det ærede medlem hr. Baunsgaard formentlig må have været inde på i sin tankegang. Mig forekommer det at være et farligt sammensurium af handelspolitik og finanspolitik, af liberalisme og protektionisme.

Jeg kan helt tilslutte mig de bemærkninger, det ærede medlem hr. Henry Christensen gjorde om brugtbilsafgiften. Jeg kan hverken se, at den er rimelig eller retfærdig. Jeg kan heller ikke se, at den samfundøkonomisk virker rigtigt. Jeg kan derimod forestille mig, at den kan omgås. Jeg tror derfor, at den er en dårlig opfindelse også ud fra et administrativt synspunkt.

Parfume og kosmetik. I marts måned mente finansministeren ikke, at denne afgift kunne bære mere. Nu forsøger man alligevel, om man kan komme ud på isen, den tynde is, og se, om der kan blive lidt penge her. Jeg synes, det igen tyder på, at bunden er skrabet, at man bare har bidt sig fast i tallet 1.200 mill. kr. og ikke i, om der er rimelighed i det, man gennemfører.

Afgiften af lotterigevinster skal indbringe yderligere 3,5 mill. kr., men hvis man nu rammer formålet med disse lotterier, f. eks. de mange, mange velgørende, private lotterier, som man giver tilladelse til afholdelse af, ved at lotterisalget bliver mindre, hvad sker der så? Der er jo ikke nogen, der vil lade alle disse velgørende formål falde sammen. Nej, så kommer den højtærede finansminister selvfølgelig til finansudvalget og skal have ekstrabevillinger til de pågældende formål, for at de skal kunne klare deres forpligtelser.